

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0118 van 6 juni 2012
in de zaak 1011/0809/SA/3/0620

In zake:

de heer ■■■■■, wonende te ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Godfried DE SMEDT
kantoor houdende te 9160 Lokeren, Roomstraat 40

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer ■■■■■
2. mevrouw ■■■■■
beiden wonende te ■■■■■

3. de heer ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koenraad MAENHOUT
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Filip Williotstraat 30 bus 0102
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 6 mei 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 24 maart 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 30 december 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een leefruimte achteraan bij de keuken en tuin.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkommende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 oktober 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim DE LANGHE die loco advocaat Godfried DE SMEDT verschijnt voor de verzoekende partij, de eerste en de tweede tussenkommende partij, in persoon aanwezig, en advocaat Michiel CASSIERS die loco advocaat Koenraad MAENHOUT verschijnt voor de derde tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 23 juni 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 1 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

2.

De heer [REDACTED] vraagt met een op 24 juni 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 1 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 8 oktober 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partij en mevrouw [REDACTED] bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een leefruimte achteraan bij de keuken en tuin”*.

Het perceel grenst aan het perceel van de eerste en de tweede tussenkomende partijen te [REDACTED] en wordt ervan gescheiden door een scheimuur waarvoor op 7 oktober 2010 een regularisatievergunning werd verleend door de verwerende partij. Tegen deze beslissing werd door huidige verzoekende partij een procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging bij de Raad ingesteld, bekend onder het rolnummer 1011/0355/SA/3/0303.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 oktober 2010 tot en met 16 november 2010, worden twee bezwaarschriften ingediend, uitgaande van de huidige tussenkomende partijen.

De dienst Monumentenzorg stad Antwerpen brengt op 4 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 13 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

De aanvraag betreft het verbouwen en uitbreiden van een eengezinswoning.

De geplande werken omvatten in hoofdzaak het uitbreiden van de gelijkvloerse verdieping ter hoogte van de achtergevel aan de rechterzijde van het pand.

Achter het bestaand terras, aansluitend bij de huidige woonkamer, wordt een nieuw volume opgericht over de volledige perceelsbreedte. De totale bouwdiepte van de gelijkvloerse verdieping bedraagt hierdoor de volledige perceelsbreedte van 20 meter, wat maakt dat de nieuwe uitbouw rechts gelijk komt met de bestaande berging ter hoogte van de linker perceelsgrens.

Het nieuwe volume wordt lager uitgevoerd, aangrenzend aan het tuinniveau, waardoor de rechtstreekse lichtinval ter hoogte van de bestaande achtergevel behouden wordt. In het bestaand volume wordt op de gelijkvloerse verdieping een bureauruimte, bibliotheek en de eetkamer voorzien. Het nieuwe volume achteraan wordt ingericht als zithoek in aansluiting bij de tuin.

Op de eerste verdieping wordt ter hoogte van de linker scheidsmuur een klein volume gesloopt ter hoogte van de achtergevel, teneinde de slaapkamer van voldoende rechtsreeks daglicht te voorzien. Het aangrenzend plat dak kan niet als dakterras worden ingericht teneinde de privacy op de aanpalende percelen niet te schenden. De aanduiding van de 'betreedbare zone' wordt beperkt tot de diepte van de bestaande rechter scheidsmuur, zoals in rood aangeduid op de plannen. Voor het overige omvat de

aanvraag het herschikken en herindelen van de eengezinswoning binnen het bestaand volume.

De achtergevel wordt bijna volledig uitgevoerd in glas, het buitenschrijnwerk wordt voorzien in messingkleurig aluminium waarvan de opengaande raamdelen uitgevoerd worden in wit hout. Het toegevoegd volume respecteert door zijn hedendaagse uitstraling het historische aspect van het pand.

De feitelijke toestand van de omgeving wijst uit dat de [REDACTED] wordt gekenmerkt door grote herenhuizen met drie, hoge bouwlagen onder schuin dak. De bouwdiepte van de hoofdvolumes bedraagt circa 11 meter, de bouwdiepte op de gelijkvloerse verdiepingen varieert van 15 tot 20 meter. De [REDACTED] voorziet in een zeer diepe perceelstructuur, de grote herenhuizen zijn voorzien van een diepe groene tuinzone. De beoogde bouwdiepte, gelijkvloers, van 20 meter is inpasbaar in de omgeving en legt geen hypotheek op de woonkwaliteit van het pand.

De geplande scheidsmuurverhoging omvat enerzijds het verhogen van het bestaand volume ter hoogte van de linker perceelsgrens, de scheidsmuur wordt opgetrokken met 1,60 meter over een diepte van 1,60 meter.

De tuinmuurhoogte mar de aanpalende tuinzone links bedraagt, na verbouwing plaatselijk circa 4,30 meter, deze tuinmuurhoogte is in binnenstedelijke context vanuit stedenbouwkundig standpunt aanvaardbaar. Als voorwaarde bij de vergunning wordt opgelegd dat de verhoogde delen van de scheidsmuur, aan de buurzijde, verzorgd en eenvormig afgewerkt dienen te worden met het bestaande metselwerk en/of de bekleding ervan. Aan de rechterzijde sluit het nieuwe volume aan bij de bestaande scheidsmuur.

De straat [REDACTED] staat beschreven in de architectuurinventaris van het cultuurbezit in Vlaanderen, deel 3nc, waaruit het waardevol karakter van de straat en zijn panden blijkt. Het is een zeer homogene bebouwing van laat 19^e eeuwse neoclassicistische enkelhuizen van drie traveeën, gemiddeld drie bouwlagen en zadeldak.

De werken houden voldoende rekening met het bestaande gebouw en doen geen afbreuk aan de architecturale of cultuurhistorische waarde van het pand. Het interieur draagt mee bij tot de intrinsieke waarde van een pand. Typerend voor dit type van panden is de aanwezigheid van pleisterplafonds, houten gedetailleerd binnenschrijnwerk en rijkelijk uitgewerkte schoorsteenmantels in de voornaamste kamers. Ook het houten, verfijnd buitenschrijnwerk en de witgeschilderde lijstgevel is een van de typische kenmerken van dit neoclassicistisch burgerhuis. Het advies van monumentenzorg is gunstig mits de pleisterplafonds, het houten gedetailleerd binnenschrijnwerk en de rijkelijk uitgewerkte schoorsteenmantels bewaard blijven. Ook het houten buitenschrijnwerk in de voorgevel moet bewaard blijven of vervangen worden naar bestaand model en materiaalgebruik, alsook de witgeschilderde lijstgevel.

De beoogde werken, alsook de uitvoering ervan zijn vanuit stedenbouwkundig standpunt aanvaardbaar.

De aanvraag is vartbaar voor vergunning.

Conclusie

Voorwaardelijk gunstig:

- de verhoogde delen van de scheidsmuur dienen, aan de buurzijde, verzorgd en éénvormig afgewerkt te worden met het bestaande metselwerk en/of de bekleding ervan;
- het plat dak op de eerste verdieping kan niet als dakterras worden ingericht teneinde de privacy op de aanpalende percelen niet te schenden. De aanduiding van de "betreedbare zone" wordt beperkt tot de diepte van de bestaande rechter scheidsmuur, zoals in rood aangeduid op de plannen;

- de pleisterplafonds, het houten gedetailleerd binnenschrijnwerk en de rijkelijk uitgewerkte schoorsteenmantels moeten bewaard worden;
- het houten buitenschrijnwerk in de voorgevel moet bewaard blijven of vervangen worden naar bestaand model en materiaalgebruik, alsook de witgeschilderde lijstgevel;
- er dient een septische put te worden voorzien, conform artikel 48 van de gemeentelijke bouw- en woningverordening.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen verleent op 30 december 2010 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de verzoekende partij en neemt hierbij de overwegingen van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar over.

Tegen deze beslissing tekenen de eerste en de tweede tussenkomende partijen op 24 januari 2011 en de derde tussenkomende partij op 7 februari 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Op 4 februari 2011 herneemt het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen haar standpunt zoals uiteengezet in het besluit van 30 december 2010.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de partijen te hebben gehoord op 21 maart 2011, beslist de verwerende partij op 24 maart 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaalculturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag betreft de uitbreiding en verbouwing van een herenhuis. Daarbij wordt op de gelijkvloerse verdieping de bouwdiepte vergroot tot 20 meter. Dit is een van de voornaamste bezwaren van de beroepers, zijnde de aanpalende burens links en rechts.

De omgeving wordt gekenmerkt door grote, historisch waardevolle herenhuizen. Deze panden tellen drie hoge bouwlagen en een zolderverdieping onder hellend dak. De bouwdieptes van de benedenverdiepingen van de gebouwen in deze straat zijn nogal variërend.

De woning rechts is aan de rechterzijde tot ongeveer 24 meter diep bebouwd op het gelijkvloers.

Aan de linkerzijde is de gelijkvloerse bouwdiepte 17 meter. De woning links is dieper gebouwd. De buur links die ook in beroep komt, beweert dat de plannen een verkeerd beeld ophangen van de bouwdiepte van diens woning. Deze zou geen 20 meter bedragen. Alleszins dient er minstens een stuk scheimuur verhoogd te worden met ongeveer 1,6 meter.

Het is vanuit stedenbouwkundig standpunt niet opportuun om dieper te bouwen dan 17 meter. Dit werd reeds aangehaald in het besluit van de deputatie d.d. 07/10/2010 waarbij de rechter buur in beroep kwam tegen een voorwaardelijke vergunning voor de regularisatie en afbraak van een achterbouw en scheimuur aan de woning nr. 42. De deputatie was toen reeds van oordeel dat de bouwplannen van de buur van nr. 42 (huidige aanvrager) door het toenmalige voorwerp van beroep niet gehypothekeerd werden en dat het niet wenselijk is om een grotere bouwdiepte dan 17 meter te realiseren. Dit standpunt wordt dan ook aangehouden.

Bovendien dient het ontwerp rekening te houden met of in harmonie te zijn met de bestaande aanpalende bebouwing. Op die manier wordt het woongenot van de aanpalenden zo min mogelijk in het gedrang gebracht. Maximaal toelaatbaar kan dan ook maar zijn dat het nieuwe volume aansluit op de bestaande scheimuren. Om deze reden kan de huidige aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komen.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening, niet worden aanvaard.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Het voorliggende beroep werd tevens ingesteld door mevrouw [REDACTED]. Met een arrest van 6 juni 2012 (nr. A/4.8.18/2012/0032) heeft de Raad overeenkomstig artikel 4.8.18 VCRO de onontvankelijkheid van het beroep in hoofd van mevrouw [REDACTED] vastgesteld.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing van 24 maart 2011 werd met een aangetekende brief van 5 april 2011 betekend aan de verzoekende partij. Het voorliggende beroep werd ingesteld met een aangetekende brief van 6 mei 2011 zodat het beroep overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO tijdig werd ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij (één van) de aanvrager(s) van de middels de bestreden beslissing geweigerde stedenbouwkundige vergunning is. De tekst van artikel 4.8.16 §1, 1° VCRO is duidelijk en duidt de aanvrager van de vergunning aan als een belanghebbende

die beroep kan instellen bij de Raad. De aanvrager van de vergunning moet zijn belang niet verder aantonen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Op grond van artikel (art. 4.8.13 VCRO) wordt ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel gevraagd de vergunningsbeslissing bij wijze van voorlopige voorziening te schorsen.

Dit om de extra kosten te vermijden voor de verwerende partij bij een behoud van de muur. Alsook geen verdere conflicten uit te lukken tussen verwerende en verzoekende partij.

Dit dus concreet materieel ter voorkoming van de mogelijks nodige heropbouw indien voorbarig in de tijd door de verwerende partij tot afbraak zou worden overgegaan. Met name zonder resultaat van de uitspraak door de raad van vergunningsbetwistingen af te wachten enerzijds, en de hangende uitspraak betreffende de lopende bouwaanvraag door onszelf ingediend af te wachten anderzijds. Te meer, maar zeker niet alleen dat dit alles momenteel binnen de context van het gunstig verloop van deze bouwaanvraag kan worden geplaatst.

Een opnieuw voorbarig doorgevoerde afbraak geeft tegelijk aanleiding tot een slechte ruimtelijke ordening van de plaats, tot het tegendeel alsnog zou worden aangetoond.

Het behoud van de huidige situatie is ons inziens om deze verschillende redenen aangewezen.

Wij hopen op een gepaste oplossing in dit geschil hetgeen hopelijk de specificiteit van situatie kan behelzen en het harmonieus dicht bij elkaar wonen kan blijven garanderen zoals momenteel het geval is. Ieder zijn bescheiden privacy en op andere plaatsen dieper in de tuin overgeleverd aan wat eigen is aan de stad, namelijk meer inkijk van veraf.

*Wij hopen dat gezien de **buitengewoon grote omvang** van de achterbouw van [REDACTED] en de grote impact hiervan op de naastliggende burens, ook mede door de vele ramen, er door deze eigenaars ook een **klein ‘gevolg’** mag gedragen worden dat enigszins de harmonie van het verleden kan blijven garanderen.*

*Wij vragen natuurlijk geen aanpassing van deze historische achterbouw, maar wel het behoud van een stukje hogere scheidingmuur dat **tot op heden de privacy goed regelt**. We begrijpen ten volle het uitgangspunt van de stad om de scheidingsmuren in een binnengebied zo laag mogelijk te houden. Hier staan we als vertrekpunt overigens ook*

helemaal achter. Dit is ook het geval over de volledige verdere diepte van onze tuin. Toch hopen we dat deze visie genuanceerd en **geval per geval** wordt geëvalueerd om in het samenleven in de stad een goede balans te behouden tussen privacy en de latente steeds onvermijdbare inkijk. De situatie van [REDACTED] is in dit geval zo bijzonder en **specifiek** dat het behoud van een relatief klein stuk muur ons inziens minstens te verantwoorden is, zeker gezien deze muur nu ook al aanwezig is. Dat de bewoners er voor geopteerd hebben zonder bouwaanvraag te werken en de werken intussen reeds grotendeels uitgevoerd zijn, stelt hen nu in de onmogelijkheid om na jullie advies het project dermate bij te sturen dat een project uitgaande van behoud van de scheidingsmuur kon worden ontworpen met voor hen voldoende kwaliteiten. Dit had kunnen worden vermeden door regulier te werken. We benadrukken nogmaals dat **elke verlaging, hoe klein ook, direct nefast** is voor de inkijk, alsook **onze geplande verbouwingen direct onmogelijk** maakt.
...

2.

De eerste en tweede tussenkomenende partijen antwoorden hierop het volgende:

“ ...

- Er is geen sprake van moeilijk te herstellen of financieel nadeel. De Verzoekende partij beperkt zich tot vaagheden en algemeenheden zonder concrete en precieze gegevens aan te brengen over de aard en de omvang van het nadeel. Ze verschaft geen concrete en exacte aanduidingen waaruit het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. Het verzoekschrift van Dhr. [REDACTED] en Mevr. [REDACTED] is tevens gedateerd. Zij omschrijft niet de huidige situatie. Er dienen geen afbraakwerken te geschieden.

48)

- Het is ons ook niet meer duidelijk welke vergunningsbeslissing Dhr. [REDACTED] en Mevr. [REDACTED] nu nog wensen geschorst te zien. Die van ons, die van hen, die betreffende de tuinmuur, betreffende de deputatie van hun of ons dossier? Verzoekende partij heeft het nog steeds over het behoud van de muur. Dit is echter niet de huidige situatie. Onze werken zijn reeds voltooid waardoor een aanvraag tot schorsing weinig zinvol is.

49)

- De bouwaanvraag waarover sprake van Dhr. [REDACTED] en Mevr. [REDACTED] is niet vergund.

50)

- Er is geen aanleiding tot slechte ruimtelijke ordening van de plaats. Geen van onze directe burens, met uitzondering van verzoekende partij, hebben bezwaar aangetekend tegen onze vergunde werken.

51)

- Verzoekende partij drukt in zijn schrijven van 6 mei 2011, zijn wens uit de huidige situatie te behouden. Dit zou dan de bestaande, vergunde situatie zijn, zoals deze nu is. Waarom dan tot meerdere keren toe een verzoekschrift in dienen?

52)

- Verzoekende partij baseert zich in zijn verzoekschrift niet op de huidige en vergunde situatie bij het vermelden van "een stukje hogere scheidingsmuur dat tot op heden de privacy goed regelt." Foto's in bijlage 26 en 27 geven de huidige situatie aan, waarbij dit stukje tuinmuur naar analogie van de andere tuilmuren is afgewerkt.

53)

- Verzoekende partij is niet consequent in zijn betoog en haalt in zijn verzoek hetzelfde stukje tuinmuur aan als "een relatief klein stuk muur", "een bruusk doorgevoerde afbraak" en "omvangrijk deel van de muur", afhankelijk wat de situatie ten goede komt (betreffende mogelijke voor- en nadelen.

54)

- Onze vergunning door de Deputatie van de Provincie Antwerpen was al eerder uitgereikt, voor de aanvraag van de bouwvergunning van de verzoekende partij.

55)

- De terugbrengen van het stukje tuinmuur naar wettelijke hoogte hypothekeert de bouwplannen van Dhr. [REDACTED] en Mevr. [REDACTED] niet gezien zij zelf vermelden dat er een alternatief goedgekeurd bouwplan is, waarbij niet verder wordt uitgebreid dan de voorgeschreven diepte van 17 meter en deze hele discussie overbodig is.

Tenslotte, de verzoekende partij beweert "ten volle begrip te hebben voor het uitgangspunt van de stad om de scheidingsmuren in een binnengebied zo laag mogelijk te houden. Ze staan hier als vertrekpunt ook helemaal achter", zo schrijven Dhr. [REDACTED] en Mevr. [REDACTED]. Wij betreuren het dat hier zoveel tijd en energie wordt besteed en er niet van bij het begin geopteerd wordt voor de uitwerking van de andere bouwplannen.

Om deze redenen vragen wij het verzoekschrift van Dhr. [REDACTED] en Mevr. [REDACTED] onontvankelijk te verklaren. Wij hopen op uw begrip, op een correcte beoordeling en een goede afloop van deze vervelende situatie.

...

3.

De derde tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden begrepen als hetzelfde begrip binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State. Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat bovendien persoonlijk en moeilijk te herstellen is.

De tussenkomende partij ziet niet in hoe verzoekers aantonen dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging van een beslissing van de Deputatie waarbij hun vergunning geweigerd werd een ernstig nadeel kunnen ondergaan; immers indien de schorsing van de beslissing zou worden uitgesproken, is en blijft de beslissing dat er geen vergunning is.

Verzoekers zien dus niet in hoe een schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing van de Deputatie waarbij een vergunning geweigerd wordt, enig voordeel zou kunnen opleveren aan verzoekers.

Ook de motivering in het verzoekschrift doet eerder vermoeden dat de verzoekers een stuk hebben gekopieerd en geplakt uit een eerder verzoekschrift dat ze zelf hebben ingediend in een ander dossier bij d RvVb.

De vordering tot schorsing dient om die redenen reeds te worden verworpen.

...”

4.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij dan ook niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is. Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Bovendien moet het aangevoerde nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

2.

De verwerende partij heeft met de thans bestreden beslissing aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een leefruimte achteraan haar keuken.

De Raad stelt evenwel vast dat de nadelen die de verzoekende partij middels de voorliggende vordering kennelijk wenst te voorkomen, nog los van de vraag of zij op zich voldoende ernstig en moeilijk te herstellen zijn, niet zozeer voortvloeien uit de thans bestreden beslissing maar wel uit de beslissing van de verwerende partij van 7 oktober 2010 waarmee aan de eerste en de tweede tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de regularisatie van de afbraak van de achterbouw en scheimuur op hun eigendom te [REDACTED].

Eén en ander blijkt duidelijk uit de laatste zin van het voorliggende verzoekschrift waarin de verzoekende partij benadrukt *‘dat elke verlagings, hoe klein ook, direct nefast is voor de inkijk, alsook onze geplande verbouwingen direct onmogelijk maakt’* en noopt de Raad tot de evidente vaststelling dat de eventuele schorsing van de thans bestreden beslissing de aangehaalde nadelen niet kan voorkomen.

Gegeven het voorgaande is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de voorliggende vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 juni 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER